
EPIGRAMI

BIOGRADSKI I DRUGI

SPJEVAO
R. F. MAGJER

TISAK I NAKLADA GRAFIČKOGA ZAVODA
E. VITALIANI I SIN U ŠIBENIKU
MCMXXXIV

1934

dear

20.00

122

EPIGRAMI

BIOGRADSKI I DRUGI.

SPJEVAO
R. F. MAGJER

TISAK I NAKLADA GRAFIČKOGA ZAVODA
E. VITALIANI I SIN U ŠIBENIKU
MCMXXXIV

M. V. KARAGANJANU
U BIOGRADU na moru
POSVEĆENO

SVEUČILIŠTE 22
JOSIPA JURJA STROSSMAYERA
U OSJEKU
GRADSKA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
OSIJEK 381.482
Broj inventara: 381.482
Signature: 886-1

GRADSKA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
OSIJEK

871330886

SVA DJELA R. F. MAGJERA DOBIVAJU SE
U KNJIŽARI ST. KUGLI U ZAGREBU (ILICA 30)

MJESTO PREDGOVORA

RF. MAGJER

Epigram je za pjesnika najsigurnije obranbeno sredstvo, ubojito oružje protiv neprijatelja, a carski dar čime namiruje svoje vjerovnike i daje priznanje onima, koji to zavrjeđuju.

Uočivši sve ovo, daje epigram fiziognomiju pjesnika života i rada, osvjetljuje njegovu borbu i nastojanje, šta više i njegove prikrivene misli i osjećaje, koji nikada ne bi inače došli do jačega izražaja.

Od rimskoga pjesnika Marciala, duševnoga tvorca epigrema, do danas, razmjerno se je slabo razvila epigramatika s jednostavnoga razloga, što za ovu vrstu poezije treba imati naročitih sposobnosti: duha i kratkog u izricanju izvjesne karakteristike ili sentencije. Bit će, da je to glavni razlog, što su se epigramatikom bavili i svjetski, pa i naši pjesnici, samo onako usput.

U hrvatskoj književnosti jače je zarezao Stanko

Vraz i A. G. Matoš, a djelomično dr Vinko Lozovina, koji je u toj stvari napisao predgovor Magjerovoj knjizi „Rukovet Epigrama“ god. 1918.

Sam Magjer kod nas je osamljena pojava. lako reprezentant slavonskih književnika kao pisac „Zapisaka sa sela“ i predstavnik kranjčevizma sa svojim „Pcrivima“, on je danas i najozbiljniji i najplodniji predstavnik jugoslavenske savremene epigramatike.

Njegovi su epigrami razasuti u svim njegovim pjesničkim djelima („Novi Zvuci“ 1912, „Poezija i proza“ 1923, „Iz prošlosti i sadašnjosti“ 1928), a sada, osim „Biogradskih i drugih epigrama“, izlaze četiri velika ciklusa. Jedan objelodanjuje beogradska „Народна Просвета“ (Učiteljski epigrampi), a drugi mariborska „Gradanska Škola“ (Nastavnički epigrampi), dok Osječki i Vinkovački epigrami izlaze u mjesnim novinama (Osječke Novosti, Vinkovački Glasnik, Narodni Glas).

Istaknuti valja, da su Epigrami biogradski i drugi izlazili, a izlaze i dalje u „Narodnoj Tribuni“ u Šibeniku.

Uvaži li se, da se većina naših javnih radnika rekrutira među školnicima, to će ova četiri ciklusa predočiti čitavu našu idejnu kulturu u Jugoslaviji.

Svakako je to jedan zamjeran rad, koji je književni i umjetnički dobitak za modernu našu književnost.

Budući da je naš epigramista u svim svjim pjesničkim radovima daleko od svake ličnosti i sitničavosti, dobivamo jedno simpatično naziranje u ovoj knjizi o krajevima i ljudima uz obalu plavoga našega Jadrana iz pera čovjeka sa one široke i plodne ravne Slavonije, koju je ovjekovječio u svojim klasičnim „Zapiscima sa sela“.

Već ovo zaslужuje od sviju nas našu hvalu i naše naročito iskreno priznanje.

Prva je knjiga dovršena, ona je pred nama, pa ju valja prolistavati i . . . citati.

B. J. K

Biograd

Kažu, da na Rivi ostatak bedema
Tvojeg drevnog grada i danas još stoji
I Karnarutića dom je jedro sjeme
Za onog, što knjigom listove sve broji;
Tek ljudi su ljudi, pa za prošlost slabo
I mare i brinu;
To je zato, što se više cijeni tuđe,
Kost baca sin . . . sinu.

Vransko jezero

Ti si stari svjedok prošastije slave,
Gdje se preturilo štošta, što nas boli
Od davnina. Tu je i Mletački lave
Zagrcnuo, a da nikad ne preboli . . .
Tvoja pola slatka, a pô voda slana
Danas pjesmu našu bljeska uzbibana.

Soline

Od jutra do mraka tu se brčka, kupa,
Na suncu uživa i po moru lupa,
Pa Jadran sve skače. Dnevno tako plije
Sve odreda. A u dalji: Prošlost . . . snije.

Ribari

Kada noć omrkne i tišina sjedne,
 Tih se mir povlači sa neba do mora:
 Bliješte do u na dno träke nedogledne
 Užarenog svijetla, pa bez razgovora
 Svom slatkoćom vabe, gdje se život krije.
 Onda teda negda i mreža zavili
 Il od svega ništa i kô da je nije,
 Dok umor i čemer bezutješni krili . . .

Greben

Osamljen i pust je, kao panj u šumi,
 Brazdama išaran prošlost gleda mrtvu,
 A u srši puca kâm i gordo šumi,
 Pa kad mu omrkne: vreba svoju . . . žrtvu.

Osti

Plamena svjetiljka sa hiljadu svijeća
 Baca žute träke do na dno sred mora
 I sve, što je živo, na mrtvaca sjeća,
 Pa tek na čas samo trza se, kad sunu
 Osti, kao koplje, da u srcu vora
 Zgrabe žrtvu psovkom, što ribari kunu.

Kažo Perković

Kao mrav sveđ tvoja marna duša kupi:
 Svaki kamen, svaki spomen na grad prošli,
 Gdje su naši prvi kraljevi nam došli,
 A za hvalu često o te drcne šuša,
 Onako s visoka. Sva sreća, što tmuša,
 Baš brbljavca često po zubima lupi!

Bura

Sve uz fićuk broji časove i sate,
 Šetajući teško po dugomu putu,
 Gdje se roče Hale, što sa nesna pate,
 Da zavitla strasno svu orgiju ljutu.

Ladja

Kao gospod mora po pučini šeta
 I valove reže. Pred lukom sirena
 Oglasi se. Vreva. Mnoštvo čeka svijeta.
 Sad il kane bijelo il crnina sfuri,
 A žuljava ruka na palubi žuri.
 Onda opet muk i tišina sanena.

Biogradjanin

Pjeva i kad spava, s nerada na logu,
 Bez velikih želja dost mu: „Fala Bogu!“

Jovo Šeć

Gdje god treba: prezes, tajnik ili radnik,
 Što će temelj dati, pa da društvo žive —
 Onda drže tebe. Kulturni si patnik,
 Pa umjesto hvale, dost da svi te . . . krive.

Mladen Kovačev

Muku muči naš načelnik
 Grada Biograda,
 Štošta smišlja, štošta snuje,
 Vodovod ga blaži;
 Sad još samo, da gdje para
 Za sve to istraži,
 Pa će blagostanje svuda:
 Križu da savlada . . .

Milan Zečević

Ti si prvi našo prijateljske veze,
 Pa u Biogradu goste dočekao,
 A iz Slavonije. Radi dobre meze
 Bog ti čitav niz je kolonija dao.

Jadransko more

Kao biser suza milo nam je svima,
 Kao ljubav prva svu slast daje pravu
 I zadnjem sirotu. Samo tvoji vali
 Varava su samrt za san i za . . . javu.

Smokva

Kada sunce žeže : ti si melem hлада,
 Kada zoriš : hrana, što blaži i sladi,
 Pa i sirotani kus kuse tvog slada
 Preko svih ograda,
 Kud se veru . . . mladi.

Riva

Noć, zvijezde i svijetlo u jedno se slijeva
 Pa u moru odraz plije i zrcali,
 Dok po putu mladež pjevacka i pjeva,
 A kad stigne kući : srcem kô da pali...

Posmrtna želja

Ako umrem tu u gradu Biogradu,
 Gdje i danas Vile kolo povest znadu,
 A vi onda mrtvog pokopajte mene
 Posred Jankolovca, gdje stado ovaca:
 Gleda drevnu priču starinskih boraca,
 Rosnu travu pase, da mi s Velebita
 Plavet šapće mile moje uspomene
 I kavštinom mekom o prošlosti „svita“.

Mularija

Krpa do zagrpe, pa dronjci sve vise
 Preko ispucanih i nogu i ruku,
 Što u neba vise
 Upiru svoj pogled, kada muče muku
 I praznog želuca traže svoju luku,
 Gdje se bira
 Bez obzira
 I ne pita je l' ga srce vuklo,
 Već besvijesno tjera mak na konac
 Prema onoj: kuđ puklo, da puklo . . .

Adolf Makale

Kao druzi mi smo pero naoštrili
 I u „Pobratimu“ proizvode duha
 Svojem rodu dali. Što smo nekoć snili,
 Sad je za sve java. Nije grana suha.

Sv. Anastazija

Kao morska vila i noću i danju
 Vedar posmijeh truniš sa prijestola svoga
 Na sve strane. Tvoj drug: nebo plavo gore,
 Dole: Konal dugi i Jadransko more
 Šaptaju ti himnu velebnu sa loga,
 Gdje vihor i bura uspavljuju sanju
 I kad brod krstari
 I kad s valom tone
 I kad luta posred
 Morske vasione . . .

Vino

Okrepa i obijest i kletva i pjesma
 I lijek i otrov jeste tvoja . . . česma.

Pumpe *)

Noći o ponoći, kad se iskre zvijezde,
 Glasaju se svojim glasom promuklijem
 Kô bez sape. A po danu na njem jezde
 Klipani i tovar, pa u magareta
 Savija se šija i rebro pucketa
 Uz prijetnju: Brže, jer ču, da te bijem!

Plaža

Sumica, obala i Jadransko more,
 U daljini Konal, gradići i gore
 Bjelasaju svojom plaveti, što oku
 Dočarava sve, što vodu u duboku
 Odsijeva. A što je tu na životu:
 Uživa na suncu s valovima mekim,
 Bez truna pomisli na jad i Golgotu,
 Dok srca sveđ hlepte carstvom za dalekim . . .

Vječni stražar

Šaka ljudi, al su srca vruća,
 Malo nas je, ali svi smo divi,
 Jer junaštvo od uranka ključa,
 Budan Rod za Kralja i Dom živi.
 A to more
 I te gore:
 Bedemi su naši čvrsti,
 Sto će slomit tuđe prsti
 I kad pak a štogod sniju,
 Pa i buru i oluju . . .

*) magarci i mule. — Op. aut.

Hubert knez Borelli

Dvadesetpet ljeta načelnik si bio
 I svom rodu sve najljepše izgradio,
 Što je djelotvorno i miljarde vrijedi;
 Za života ti si trajniji od mjedi
 Sebi sagradio vječni spomenik,
 Pa će zato svuda,
 Gdje je rodna gruda,
 U sve vijeke svijetao bit tvoj lik !

Prof. Joško Batinica

Prebilo si dosta starih pergameni,
 Izmučio oči, pa i samu pamet,
 Za sreću svog Roda, dragih uspomena
 I inajčicu Povijest i Svetja zamet.
 Gdje se vazda radi, a na svoju štetu,
 A gdje tek Priroda u svojem lijetu
 Carsku plaću daje. Ta će za Te biti
 Nepjevana pjesma, što grob vazda kiti!

Don Krsto Stojić

Ti si stari borac za poriječe Krke,
 Folkloru i šibeničku katedralu,
 Te za svjetlog dana i za noći mrke
 Smišljaš sve najbolje, a uz zlatnu palu,
 Što ti kô putokaz svijetli u svem radu,
 Pa si vazda vedar u osame skladu.

Ante Petravić

Kao pjesnik svaka pjesma vrijedi zlata,
 A kao književni kritik i nebrata
 Postavljaš na pravo i njegovo mjesto.
 Zato ti je Parnas uvijek čist prijesto.

Roko Pelicarić

Kroz godine mnoge, a uz prijegor teški,
Pošumljivao si krš i prag Soline,
Pa sad muku tvoju i napor viteški
Drugi bere, a da tvoje ne zna . . . ime.

Serenada

Svake noći, kada ponoć pane,
Dokoni se povlače sa nesna,
Pa pjevanjem duše uzdrhtane
Pozdrav nose. Komu?! Nitko ne zna.

Dalmatinac

Nagao je i pun vedrine i zbilje,
Kao morski vali, krš i gorde špilje;
Voli djecu i brak, al voli i vino,
A kletvom se bori za sve drugo ino . . .

Bocun

Opleten si pomno i sa sviju strana,
Bijela halja crni duh i tijelo krije,
Što se katkad često i previše smije,
Dok u kući čeljad kune zaplakana.

Barka

Kao svilno perce zibaš se na plaži,
Lagana si pjena, što drhti i trese;
Sad ako te vjetrić i u dalj poneše,
Pa zalutaš, kažu, da to ljubav traži . . .

Molo

Most života ti si, što dva svijeta spaja,
Koji vrevu dana i sanju razdvaja;
Brodolomcu: spas i ljepša za sve nada,
Tvrdo krilo onom, što u borbi . . . pada.

Zaravecchia

Barbar ti je snažno izranio tijelo,
Popalio sav grad*) i plašt carski s njime,
Te pepel sasuo u mrtvačko velo
A na koncu promijenio još . . . ime.

Ivo Pelicarić

U doba sveopćeg materijalizma,
Gdje za sebe svatko i misli i radi,
Ti si duh najsvjetlijeg idejalizma,
Koji, žrtvujući, Dom Sokolstva gradi
I pomaže sve, što narod diže, krijepi,
Zato si nam uzor i mecen lijepi.

Dr Vinko Lozovina

Ti si Izo Lanov, drug mog epigrama
Još iz mlađih dana, kad se je pjesmama
Gradila sva povijest i sreća svog Roda,
Koju danas ruše dugovi nezvani.
Al što zato! Vijek će narodnoga goda
Biti, kraj svih zala, makar bio sâm,
I ljepši će jednoć osvanuti dani,
A podstrek će dati baš Tvoj . . . Epigram.

Vicko Dorbić

Kô rakova djeca pošli smo u svijet
I tu sa životom stali, svatko za se,
Pa kud koji. Sada k Tebi njoj lijet
Hrli, pa da Čovjek jesi, neka zna se

*) Biograd na moru. — Op. aut.

Petar Strpić i Ante Karlovac

Po zanatu vi ste baš na dlaku jedno,
 Uz to darežljive i ruke i srca,
 Gdje ključa i vrije najživljija krvca,
 A obadva rado more nedogledno
 Svojom barkom dnevno do dna zamutite.
 Zato si epigram taj sad . . . podijelite!

Kamenite ograde

Oluji i buri prkosite smjelo,
 Kao vječni čuvar, nikad što ne preda
 Pred neprijateljem. Obraz čist i čelo
 Put neba vam krili i zloći se ne da,
 Već čekate s vjerom, pčput starog Joba
 Hoće l' doći novo i još bolje doba — —

Vjekoslav Stjepan Marun

Lice ti je kao kamen opaljeno,
 Ali duša mekan vosak, radna pčela,
 Što od cvijeta k cvjetu liječe, kô vreteno
 Neumorno, a tek da bude . . . vidjela,
 Na čemu se povijest gradi,
 Kuća drži i sveđ mladi.

Miloš Šupuk

Kad čitam ti ime: ja se sjećam druga,
 Što je vazda znao dovesti u sklad:
 I mudrost i glazbu, pa sred svojeg luga
 Uživati, ali i drugom dat . . . slad.

Sat

Kao kršno brdo nepomično stojiš
 I besčutno kucaj za kucajem brojiš,
 Bez obzira. A u doli i u gori
 Smijeh i plač vrh zemlje bezbrižno žubori,

Krka

Kao bijeli galeb, što Jadranom ljeće :
 Tvoje yole režu uzduž i poprijeko
 Pjenušaste vale i do cilja stižu
 Lovorovim vijencem, da pobjedu nižu,
 Sve jednu za drugom. Neuvelo cvijeće
 Tvoju aureolu kiti na daleko
 Desetljetni život, burnog sred vidika,
 Pa si nas svih ponos i najljepša dika !

Dr M. J. Dominis

Zdravi duh sved gajiš u zdravom tijelu,
 Kao takav ti si na svakom posijelu,
 Gdje se pravi sport sa premišljajem nijeti,
 A ne da se baca lopta ili veslo,
 Kô što mnogi či e. Radno tvoje geslo
 „Krkom“ na sve strane Jugoslavijom leti.

Dr Filip Marušić

Ti si liječnik srca, što suzu svud brišeš,
 Gdje se bolest javlja. Razumijem zato
 Zapise, gdje rukom drhtavijom pišeš
 I vidim, gdje nebo dar svoj sipa na to.

Leo Šupuk

Tvoj duh kao „Ročnik“ vaselenom leti,
 Pa smišlja i snuje za Jugoslaviju
 Sve, što kida „krizu“ i radinost sveti,
 A samo da narod diže se i krijepli
 I provede život borbom kô san lijepi.

M. Šeat

Po starom slavenskom lijepom običaju :
 Tvoj gostinjac svakog pod krov prima rado
 I što treba daje. Putnici to znaju,
 Pa se k tebi jati i staro i mlado.

Za nagradu

Pjesnik, koji dom svoj i grli i ljubi,
 Drhće nad svim, što je
 Satko carstvo svoje,
 Sve komad po komad: krov i nebo... gubi

Tragedija života

Prvu gorku čašu: pije se, da pije,
 Drugu čašu guta i sa suzom lije,
 A kad treća čaša dosegne do ustí —
 Bez riječi se preda i ko kamen pusti.

Uz Jadransko more

I kršem i kámom svud je patosano,
 Samo tu i tamo bijeli galeb vije
 oaza koja, što je svima znano.
 . . . Dalmacija sva je zemlja poezije.

Ferijalna kolonija

Rakova su djeca, dosad raštrkana,
 Skupila u jednu kuću i kućište,
 Pa sad himnom slave, sred sunčanog dana
 I More i Sunce i skromno Skrovište,
 Gdje vrije i ključa život, koji mami,
 Samo Pjesnik liru trza u osami . . .

Maestral

Kao što su drugi i ja sam te čeko,
 Pa i dočekao. A kad došli dani,
 Gdje se do dna piye i misli daleko:
 Zaborav je bila hvala za san rani.

Jadranska Straža

Smišljaš pute, staze i ravne bogaze,
Pa da vile Jug naš dragaju i maze,
A na sreću Kralja i sve Otadžbine
I svima sve ljepši dan sa suncem sine.

Ljudevit Čiě

Na tebi se vidi kršni kâm i Lika,
Jer što r diš sve je kao isklesano ;
Pravi si nam Soko i prosvjetna dika,
Koja radom dnevno rani bogodano.

Rokovac

To je twoje pravo ime za sve vijeke
I nikoje drugo. Tuškanac je tebi
Pravi brat po krvi i Biograd ne bi
Nizašto te dao, a iz svoje Meke.
Slava nek je zato vječna tvojem tvorcu :
Pelicariću, tom narodnomu borcu !

Dr Špiro Šeat

Vidao si i još danas vidas rane,
A da ni u snu ne pitaš : tko, ni šta su
Tvoji bolesnici. Spomenem li dane,
Kad je rat razaro : onda tvojem glasu
Mnogi naši ljudi daše hvalu pravu,
Jer si im od smrti izbavio . . . glavu.

Matija Gal

Kao stražar bdićeš, dok se drugi voza,
Al zato u duši baštovan sved roza *)
Spokojsvo, da svoje vršio si djelo
I onda, kad drugi
Svojoj noćnoj drúgi:
Sipa laž, a svoje tromo pita tijelo.

*) rozati = kititi, ukrašivati. — Op. autora.

Liburnia

Na daleko ti si bila svuda znana,
 Sa bogatstva tvoga, gdje je išarana
 Najčistijim zlatom putem travka svaka,
 Nanizana nižu mjesta svakojaka,
 A ljudi kô dren su. Danas tvoje ime
 Naslov je gostinjcu, što se kiti njime.

Kamen na putu

Ti si iznikao, kô i cvijet što niče,
 Samo što tvoj oštrac šuti, a ne kliče
 Ni onda, kad budak sa teretom svojim frca
 Sve iskru za iskrom i runi se tvoja krv ca,
 Ruši dom i svijet i prijesto,
 Da napraviš drugom . . . n jesto.

Hamilkar E. Vitaliani

Dobru stvar i knjigu ti si pomagao,
 Sad je l' štampa bila nesretna il sretna,
 Kuburiš svakako, a da nijesi znao :
 Danas pravi pazar . . . lopta nogometna.

Don Frane Bulić

Dnevno nađeš koji naš drevni spomenik
 Iz prošlosti našijeh praotaca starih;
 Ovjekovječio si tako i svoj lik,
 Pa sad svi dom imaju tvoji neimari.

Dr G. Roglić

Mislio sam uvijek, da je srca malo
 Tamo, gdje nož reže i ljuta se trava
 Još na ljuču ranu meće. Sad je palo
 U dio mi, pa me osvjedočava
 Tvoja plemenita duša, da još ima
 Poezije čiste među . . . ljekovima.

Josip Jeličić

Pun si snažne volje i što dobro niže,
 Zašto nek ti polet duh u plavet diže,
 Gdje se rijetko stiže;
 Ali kad se ide: k cilju dođeš bliže!

Jugo

Kao čovjek mlad, kad ljubav očekuje,
 Pa u svom snatrenju mekan sag prostire,
 Tako tebe Majka Zemlja dočekuje,
 Kad joj lice miješ i gasiš duplire . . .

Stjepan Mimica

Nježan si u duši kao Maestral,
 Srce ti je toplo kô Jadranski val,
 Kad ge Hugo njiše i slavujev lug,
 A nada sve :svima drag i mio... drug.

Don Marko Vežić

Znam da često misliš : Zaboravio je — —
 A kad tamo moj epigram baš sad poje,
 Da se za nas spremam novi dom i doba,
 Gdje će prijateljstvo živit . . . preko groba;
 Tu ćemo u božjem miru zapisivat
 Selo. Pa dok pjevam, ti ćeš moći . . . pivat.

Don Niko Marinković

Život nam je često krut, pa ništa ne da,
 Baš ni zere kruha. U takovom trenu
 Čovjek glavom lupa, glavinja i preda
 I proklinje — je li? — čak i... uspomenu.

Buba mara

Zlatna si kad letiš, zlatna kada sjedaš,
 Tek prljav je svijet, što ga zlatna . . . gledaš.

Proseko

Daj mi čašu, pa da zaboravim svijet
 I kroz vino gledam, kako pupi cvijet,
 Čime ću da kitim svoj čemer i tugu,
 A onda zaprosit samrt kao drugu!

Rak

Ono, što je anđel na zemlji i nebu,
 To si ti u moru, gdje se mirijada
 Nametnica bani. Zato samo živi,
 A kad nečovjek se pojavi sred vala:
 Nemoj da ga štediš, nego usred sala
 Uštini, pa neka barem na čas strada!

Meduza

Gledam tvoju lijepu kapu narančastu,
 Kako, kao nebo, što zemlju pokriva
 Vrh valova plije morska oka siva,
 Pa žalim, da tako i buru nam tmastu
 Ne zastreš bar časom:
 Šutnje svojim glasom...

Školjka

Sudbina je ista : stan si beskućniku
 Kô i čovjek, koji nije svoj na svome,
 Nego tuđu kliku
 Služi, je li, Dome?!

Zalutali gosti

Na moru se često nađu, a u dvoje,
 Pa se tu anjica*) i brčka i skače,
 Kô da su mladenci, što si milo poje...
 A kod kuće: Dom sa Mališani plače.

*) anjicati — natezati. — Op. autora.

Ovce

Vi ste ponajbolji druzi ovog kraja,
 Gdje se Jug i Sjever nikad ne razdvaja,
 Vec meketom vašim i javlja i glasa,
 Da još stari Bog tu živi sred talasa...

Mate Ujević

Kao soko-ptica tvoje misli lete
 Na sve strane. Duh je svijetao vazda,
 Pa hrvatsku knjigu — kao dobar gazda —
 Vodiš pravim putem do konačne mete

Don Ilijan Ujević

Ti si piso, kako treba da se piše,
 Pa će Dokonice ostati spomen trajan
 U hrvatskoj knjizi. Da je toga više
 I moj bi epigram zapis bio sjajan.

Nedjelko Sabatini-Subotić

Za pravdu se boriš, istinu i krjepost,
 A zar ne znaš, jadan, da nam je sva ljepost
 U muzeje zašla ? Podi odmah tamo,
 Ali prije svega : Da ti duh sputamo !

Ante Lukačić

Svojemu si radu ponajljepše dao
 I u neumrli vjenac cvijeće svio
 Što i danas buji. Dobar put si znao
 Za svakoga naći. Učitelj si bio !

Cisterna

Svaki dan te vuku i natežu jadnu
 Kao dijete granu, kao vjetar cvijeće,
 A ipak baš ti si za sirotu gladnu
 Okrjepa i život, dnevna luka sreće.

Jakov Tomasović

Ti si uvijek : čovjek i idealista,
 Za narod svoj: pravi vazda optimista,
 Za se, kad što primaš, crni pesimista,
 A za druga: tvoja duša vijek je... čista.

Vergilije Perić

Ne bih trebo tebi pjevat epigram,
 Već kada bi mogo pokupiti sam
 Svega svijeta cvijeće i lovorođ list,
 Pa da saspem na grob tvoj i roda sveg:
 Još bi nadvisio sve ko gordi brijeđ
 I vrh brijeđa sjao kô čist... ametist.

Vid Vuletić — Vukasović

Poštenjak si bio, onog starog kova,
 Ali duh je stvaro vazda djela nova;
 Mlađe grlio si i davo im mjesta,
 Što ih ide, a gdje Parnasa je prijesto
 Čisto od svih zala i mišljenja paka.
 Neka ti je zato raka grobna laka !

Morska zvijezda

Da si tamo, gdje je vaselena,
 Nikad ljudi dosegli te ne bi,
 A ovako usred sanka snena:
 Mularija samrt kroji . . . tebi.

Želja

Da sam lada, ja bi morem luto
 Na sve strane, makar do kraj svijeta,
 Pa što bilo! Svojeg sretnog lijeta
 Ne bih dao, da ga sputa . . . pluto.

Pismo po bratimu Medvedoviću

Dragi Mato, ti bježiš od mora,
 Koje život za sto ljeta kiti
 Novom snagom sve do vrh timora;
 Ja ču zato tebe . . . osvetiti!

Noć na moru

Zvjezdano je nebo ljepše i sjajnije,
 Tišina je mekša, pa i umilnija;
 Povjetarac poput rujne zore klija,
 A duh svjež i dobar sa himnom čarlija;
 Tu vam grijeha nema,
 Već san boštvo sprema.

Glas iz groba

Putniče stani! Ja tu bdijem i pazim budno,
 Kako i ti koracaš sve bliže i bliže; trudno
 Gdje će ti tijelo leći, a duh snatrit sved nedogledno,
 Pun mira i sreće prave. A ljudi misle: ledno
 Zmijurina to je leglo,
 Što se u vječnost oteglo . . .

Nadgrobni napis

Tu u grobu leži tuđe sreće vjesnik,
 Što je za života bolan bio pjesnik;
 Nemojte ga žalit! U dubokom sanku
 Neka i nadalje pjeva . . . uspavanku.

Viktor Ladenhauzer

Ti si svakog ljeta vođa na Jadranu,
 Tvoja vojska: brojna djeca sa svih strana
 Pod tvojom su paskom. Martinšćice stanu
 Ti si uzgajatelj za dušu i tijelo
 Uzdanice naše, pa ko Soko dana
 Krstariš svud morem junački i smjelo . . .

Jadranska Vila

Još živi stari Bog iz svakog tvojeg retka,
 Gdje sklad i ūred je slika uzornog poretka,
 Gdje izvija se duh i na narodnu pjesma,
 Amanet naš i vazda nepresušna česna.

Dinko Šimunović

Tvoj Mrkodol s tobom sniva vječni sanak,
 A kruni vas oba Đerdan trajne cijene;
 Tu i bršljan plače, kad se na grob penje,
 Čekajući tvoga uskrsnuća danak,
 Gdje sad bdiju puti
 I noć crna svaka,
 A što srce sluti
 Smiješkom sa oblaka . . .

Jadranska plovidba d. d.

Tvoje lađe idu i krstare svuda,
 Gdje se stere naša i rođena gruda —
 Duž Jadranskog mora, pa vrevu unose
 U najmanje mjesto i nadu donose,
 Da ne zdvaja raja, bogatun i zadnja
 Kućarica, što se na udaru mora,
 Kraj brojnih otoka i vrletnih gora,
 Biba, kô i vali, gdje se dnevna radnja
 Stišava
 I sve, što sved čeka
 Hoće l' izdaleka
 Ugledati stijeg tvoj,
 A vjerom za dælnji,
 Lijepi i koraljni
 Životni svoj boj.

Kupališno društvo

Soline su biser na Jadranskom moru,
 Gdje valovi bruje, a u razgovoru
 Sa vilama i sa nebom vrh oblaka,
 Otkud blagoslov svoj šalje sunca trčka
 Kroz Rokovac*), ovaj drugi biser pravi,
 Što Biograd po čitavom svijetu slavi.

Pošta

Oko devet sati već se ljudstvo kupi
 Na skali. Tu čeka :
 Hoće l' izdaleka,
 Da zaškrinu vrata . . .
 I torbak izviri.
 Onda, kô na jagmu, čeljad sva nahrup.,
 Pa redom sve hvata,
 Što se daje
 Od brata i zlata,
 Svijeta i nebrata;
 Tko već za kog haje, znade i . . . ne haje.

Kerubin Šegvić

Od onijeh stare garde Ti si ġuvijek isti
 I kao rodoljub i kô književnik ;
 Svijetao Ti je časni duh i lik,
 A najpače Tvoji prsti ostali su . . . čisti.

Zadnja riječ

Ne nađeš li koga, nemoj dalje poći,
 Već pričekaj ! Jednoć svatko . . . mora doći.

*) Šumica, koju je zasadio knez Borelli, Roko Pelicarić kao biogradski načelnici uz pomoć Petra Strpića. — Op. autora.

Kada ptica svome jatu leti . . .

E, moj epigrame, zlo si prošo tamo
 Kod Tvojijeh ljudi i to zato samo,
 Što si htio za Njih vazda i dobro i lijepo,
 A ne da mu budeš tuđe . . . oružje slijepo.

Jere Sokolović

Kao dobar pastir : kupiš svojtu našu
 U radosti svakoj, ali i u boli
 Tamo, gdje sved Jadran plavi na međašu
 Sa Majčicom plače, Rod i Krš nam goli.

Marko Marušić

Živiš kao čovjek i sin dnevnog rada,
 Što prkosи svakom zlu i nevremenu ;
 Zato korak Tvoj će biti pjesma sklada,
 Kada starost sretne prošlu uspomenu.

Sokolov

Velebne si dvore nama sagradio
 Sa gostinjcem, pa da Biograd procvate
 Kao kupalište. Sad još Rod nam mio
 Treba da sve shvati, jer će to bit za Te
 U vrijeme nerada i vrh svega zlata :
 Ponajljepša hvala i najveća . . . plata.

Dr Gjivo Supilo

I pero je oštro i duh kao vrelo
 I naprijed se kreće i tu je vidjelo —
 Tradicijom starom,
 S Tvojim neimarom !

Dr Juraj Kalinić

Kao dobra majka dnevno si na putu,
 Pa na ranu tešku mečeš travu ljutu,
 Slaboga krijepiš i tješiš u boli
 I tako svoj život u suznoj je doli
 Poput svjetlog sunca, što je
 Rasipalo trake svoje . . .

Tomislav

Prvi naš si bio Kralj i sa svih strana
 Ujedinio Rod u namisli, da smo
 Jedna riječ i krvi, što je sva satkana,
 Da budenio jednoć, rano ili kasno,
 Vlastiti gospari, a ne tuđe roblje,
 Sto će okovano punit had i groblje.

Dr Ante Tresić-Pavičić

Pjesma: „Tko ne dođe na boj na Kosovo“
 Užarila srca svih Jugoslavena,
 Pa su živi svjedok danas djeca njena,
 Da si Ti baš prvi sreću nam sakovo,
 Te dvostruko mili sumbuli i đului,
 Jer nam tako nijesu snovi potonuli.

Ante E. Brlić

„Mursa“ Ti je čedo, a ponos Osijeka,
 Koja raste kô cvijet i bit će nam svima
 Ponajljepši ukras. A da znaš i lijeka
 Bônoj duši dati — to svi dobro znamo,
 Pa se zato rado na Te obraćamo
 I sljedimo korak Tvojim putevima . . .

Dr Mirko Korolija

Tvoja duša vazda i smišlja i sprema
 Za svoj narod tvorevine svojeg uma,
 Pa tako sved stupa uz Vilu poema,
 A Talija na vas smješka se sa druma,
 Gdje u Hramu, žrtvujući, nosiš dare.
 Sad samo i da l' zato svi zvani i . . . mare ? !

Ivo Ostojić

Tvoje pero fino reže sa svih strana,
 Samo, da l' to svaki, lica nasmijana,
 I sluša i čita,
 Ili bolan pita,
 Nako u potaji : Baš me dobro „zlati“
 Al ja ču već njemu svoju „hvalu“ . . . dati.

Dr Josip Šilović

Sirotinski krš je Tebe dao nama
 U sto dobrih časa. Svojim sa patnjama
 Vazda si zbrinjavao, a nikad kažnjavao,
 Te perom i djelom krijepio i davo :
 Bez zaštite što su, a pate od gladi ;
 Tako si nam posto . . . ocem siročadi.

Milan Begović

Knjiga „Boccadoro“ i umilna Zoe
 Uzdržaše vazda mlado srce Tvoje,
 Jer što god si napisao
 Kao da si isklesao,
 Pa je trajne cijene ;
 To ne briše vrijeme.

Vagan Meleg Karaganjan

Dobro hoćeš svima, kao brat nam stari,
 Na grudi, gdje nekoć naši neimari
 Gradili su dom svoj, što bi, bez potrebe
 Srušili, da mogu i da nije . . . Tebe.

Marko Vušković

Još živi stari Bog naš i kolo vile vode,
 Kud Twoja pjesma stiže i galije nam brode;
 Zanosio si narod i strani svijet u svijetu,
 A jekom jeka ječi i danas još u ljetu.

Vjenceslav Novak

Tvoj čitav je život izmeđ dva svijeta
 Krstario kao galeb, što zalijeta
 Vrh uskočkog grada, gdje na putu stoje,
 A o čemu duh tvoj vazda snatrio je.

Ivo Tijardović

Mala Florami je za čas nedogledno
 Proslavila Split i Dalmaciju svu
 I mekani zvuci, na javi i snu,
 Odjekuju, da smo majke Slave . . . jedno.

Ivan Meštrović

Gdje Ti palom tresneš tu oživi kam,
 Vrhu kojeg kao Titan stojiš sam ;
 Uza Te sav Narod i Sunce i Dan
 Pjeva himnu aureolom obasjan
 Za sve, jer si Rod svoj proslavio vas
 I u stranom svijetu promjenio mu glas . . .

Miljenko Vidović

Pokvarenost svijeta odvajkada muči
 Pamet bistroh glava, pa da joj dokuči
 Onako : na ljutu ranu — ljutu travu,
 Sa sto muka i bez pomisli na slavu,
 A najpače, što će na to kazat ljudi ?
 Što će mnogi, koji šapću : „Čovjek budi !“

Nedjeljko Sabatini-Subotić

Plemerito Tvoje srce perom piše
 I kad treba da se rasplamti žar ljudi
 I kad treba da je plaminjanje tiše
 I kad treba da se ispravnije sudi ;
 Al i branit znade mrtvice nam davne,
 Što su osvjetlali zgode Roda slavne . . .

Silvije Strahimir Kranjčević

Kao Atlas držiš čitav svijet u ruci
 Ma da Ti je srce u trzaja muci,
 Gdje se burka krv i žila kida svaka
 Sa pelina gorkog i crnoga mraka,
 Što je carstvo Tvoje sapelo u lanac,
 Pa lavom osvajaš Termopilski klanac.

Celestin Medović

Kao slikar Ti si dao umjetnine,
 Što će vazda biti cijene nedogledne
 Našem Rodu. Pa dok drugi sa visine
 Pabirči po strmu, Ti si Titan silni,
 Kojeg i sam Grgur Ninski i umilni
 Blagosivlje. Zlatne su Ti ruke vrijedne !

Jakov Gotovac

Svačić Ti je dušu nadahnuo cijelu,
 Pa si zašo dalje, gdje je prošlost znana,
 A gdje naši Bozi i naša Morana
 Barjak je Slavenstva častan na vidjelu.

Dr Oskar Tartaglia

Novim listom, a za novo doba sviju :
 Tvoji članci vatru u mrtvilo siju
 I bude od sanka, drijemeža i mraka,
 Pa da u Dom svaki zlatna sine traka.

Ivo conte Vojnović

Jugovića Majka i Jugoslavija :
 San je Tvoje duše i svih briga dnevnih,
 Sa jugoslavenstvom. Uz spomenik drevnih
 Dubrovčana: Ti si i sam... Trilogija.

Frano Uccelini

„Božanstvena Komedija“
 Zadahnula Tvoje pute,
 Pa Ti zato cvijeće klijja
 I sred krša, gdje su ljute
 Zmijurine gnijezdo svile.
 Činjenice to su odvajkada . . . bile.

Vlaho Bukovac

Tvoj kist još i danas živi, pa nam nudi
 Sve, što Preporod je donijeo za nas
 Sve Jugoslavene. Cavtat zato danas
 Dalmaciji kiti neven-cvijećem grudi.

Ante Jelčić

Kao dobar brat naš brigaš na sve strane
 Pa da sunce toplo zasija i grane;
 A što red svud tražiš i poredak ljudi,
 To ti samo na čast i priznanje budi!

Ilirija oživjela

Tamo, gdje se smješka Pašman na sve strane
 I pinjola pruža bodljikave grane:
 Karaganjan dnevno neumorno gradi,
 Pa stari Biograd diže se i mladi
 Kao spomenik
 Za sve svijetli lik.

Fritule

To su ona čeda s dalmatinskih strana,
 Što svježe i krijepe lica nasmijana
 Našijeh mališa, jer usnicu vabi,
 Pa se to iz pune zdjele samo . . . grabi.

Velebit

Kao gordo stijenje ponosito stojiš
 I morsko kamenje i gledaš i brojiš,
 A pred tobom česma izvor-vodu baca,
 Dok naš plavi Jadran na straži koraca.

Ljubljana*)

Kao bijeli galeb bjelasaš po moru,
 Što se pjeni uzduž mrakom i u zoru,
 Što valove režeš, kuda cilj te vodi
 Po Jadranu, gdje i naša slava brodi.

*) Jadranske Plovidbe d. d. — Op. autora.

Agaton Timotijević

Vedrinom u duši i poštena srca
 Za Dom i za Kralja vrije tvoja krvca,
 Pa u srezu putiš, a katkad i karaš,
 Jer Zakon nada sve i za sve postavljaš,
 Nek je Mir i Red
 Svud u nedogled.

Dr Milan Ogrizović

Dragi Vanja! Znaš li, kad si piso drame
 I u njima nizo stih za stihom srca,
 Pa Ti oko suzi i burka se krvca
 Hasan-agи, koji dušom plamne plame
 Zavitlava; pa kad Aginica predā:
 U drijemežu slatkom i svoj Dženet gleda

Svačija brada prva

Dijeliti je lako iz tuđega džepa,
 Pa se onda pozvat na vremena lijepa
 I na običaje,
 Gdje sebi se . . . daje.

Što sve treba?

Treba imat para i laktova čvrstih,
 Pa sve ide i kraj prljavijeh prsti.

Matko Vuinac

U času, gdje svetiš barjak Jadranske nam Straže,
 Tebe kao borca ide prva nazdravica;
 Čuvaj zato Jadran, taj naš biser, što miljarde važe
 I svoje si časno dao -- kaže sadašnjica.

Konačna nagrada

Radi za najbolju, koju hoćeš stvar,
Pa ćeš smjeti umrijet kao . . . ubogar.

Dragutin H. Zimmer

Ja Te lično ne znam, ali vidim, da si
Poštenjak, što glavom ne zna drugom kimat
U času, kad žele tuđe blago imat
I dijeliti, a na sirotinje štetu ;
Tvoje geslo „Hands off !“ grad može da spasi
Od još veće krize, što vreba po svijetu
Sa sto drugih hala na sve glave ruse.
Uzdaj nam se zato : sam u svoje kljuse !

Šibeničko „Kolo“

Ti si mladi junak, što za svijetlom ide,
Zato oči tvoje samo ljepost vide ;
A mi, što po strani, tvoj pijev slušamo :
Priznanje ti rado i od srca damo.

Dr Rinald Ćulić

Naš Jadran se smješka i u Beogradu,
Jer tamo visoko zastava se vije,
A u twojoj čvrstoj ruci, koju znadu
Svi, gdje za rođenu grudu srce bije.

Puste želje

Žalim, što me majka ne rodi na moru,
Gdje Jadran klisure umiva visoko,
Jer bih i sam tada s krševitih gora
Kao Titan pjevo : O, more duboko...

Dr Franjo Uccellini

Sa narodom Ti si srastao u jedno
 I brat Ti je mio, koje vjere bio;
 Djelovanje takvo mora biti vrijedno
 I u crkvi i kād si nam prevodio
 Dantea i druge, pa Kotor svoj dižeš
 I ljepote Boke u īerdan svud nižeš.

Zaklanović

Nakon više ljeta opet smo se sreli
 Tamo, gdje se Jadran i Šibenik bijeli
 Prostire kō baršun vječno mlad i snažan,
 Da nam štiti svih nas život Roda važan;
 Tu i tvoja ruka gradeć izgrađuje,
 A djelom i perom sve najljepše snuje.

Šibeniku

Pjevao sam mnogo, pa i Tebi treba
 Da zapjevam, jer si ponos na Jadranu,
 Koji oko sebe kupi sve odreda,
 Što je zdravo kō dren, pa i boľna čeda;
 Tvoje oko budno kao soko vreba,
 Kad će navijestiti ljepšu sreću danu...

Boris Keng

Slovenija šumna kolijevku ti dala,
 Gdje su usta prvu riječ prošaptala,
 A onda si u svijet svojim putem pošo
 I u Biograd na plavi Jadran došo,
 Da svud pravdu važeš za sreću svog Roda
 Kao čuvai mora, poštenja i u goda.

Svetislav Banica

Tvoje zlatno pero Rodu suzu briše,
 Kada pati snesna i sa krvlju piše,
 Što je nekoć bilo, a što historija
 Šapće, kada smišlaš novo pokoljenje
 Uzgojiti, gdje Jadran i kršno kamenje
 Kao stražar čuva naše more sinje.
 Ti si čovjek srca, čudi golubinje!

† Luka Vitaliani

U teška vremena Gutenberg si posto
 Na Jadranu našem i za volju svega,
 Što je od davnine i po pravdi naše;
 Svojim radom tvoje ruke mnogo daše,
 Pa su za te znali svud i . . . preko brijege,
 A do smrti značaj i poštenjak osto.

Ernest Vitaliani

Kao čedo pravo ti si nastavio
 Započeto djelo, što buji i cvate,
 Pa Šibenik znade i sva Dalmacija,
 Da se život nosi Narodnom Tribunom,
 Kada ti sa svojim čestitijem sinom
 Promičete svaki pothvat drag i mio ;
 Da sreća proklijia,
 Ti brojiš i sate.

Vladimir T. Čolović

Sva bi naša povijest bila mrtvo slovo,
 Da ju ne oživi pero pjesnikovo,
 Kojim crtaš praznik vukova „ab ovo“.

Dr Ivo Franić

Vrgorac je kršan tebe porodio,
 Pa zarana duh i tijelo čeiičio
 I nije ti težak ni kamen ni bijeda
 Kud se tvoja muka prostire i reda,
 Jer pomažeš svakog, gdje se bolest javlja,
 Izgrađujući temelj narodnoga zdravlja.

Naš Dragec (Milković)

Skoro da sam na te tu zaboravio,
 Gdje sam aureolu mnogoj glavi svio ;
 A ipak si ti naš stari kolonista,
 Kojemu je duša poput Urza čista ;
 Razlika je samo, što si čuvo vazda
 Lidije odreda, kao pravi gazda.

Božić

Što je sokolovo bistro oko danu,
 To je duh tvoj snažan na našem Jadranu,
 Gdje sve čuvaš, da nas neprijatelj ne bi
 Iznenadin, pa krijeviš sve odreda,
 Da nam budan Rod sav na sve strane gleda
 I čitavom svijetu kaže : Prste k sebi !

Petar Šerović

Na tvojem barjaku vila historije
 Svjetli spomen vije,
 Naših pradjedova ;
 Ko jadranski stražar gradiš sve iznova,
 Jer si naš pomorac pun snage i volje,
 Pa da bude svima i ljepše i bolje....

Vjenceslav Burić

Čuvaš kao Cerber i zakon i pravo,
 Da svud posijano nikne sjeme zdravo,
 Radi kojeg naši najbolji junaci
 Krv i život daše, pa splinuše mraci
 Sred Jugoslavije,
 Što naš barjak vije...

Kumovi Jadranske Straže

(Dr D. Peleš, grof Kulmer, dr O. Pirkmajer)

Kada kumstvo drže do tri naša brata,
 Onda su i vragu zatvorena vrata,
 Pa tek ljubav s neba mora da nam sija
 I na tvrdoj zemlji mekan ležaj svija,
 Gdje će naši, što će svi iza nas doći,
 Brati plod i uzoranim poljem poći
 Do konačnog cilja —
 Sred životnog milja, sreće i obilja...

Broz

Uz šapat Korane
 Tratio si dane,
 A sad kraj Jadrana,
 Do u noći bdiješ,
 Pa bez buzdovana :
 Zdravo sjeme . . . siješ.

Mirko A. Dobrota

Svaka tvoja valja, jer diže i krije
 Braću, koja radi: za dom naš lijepi.

Stjepan Kolesar

Svima ti je duša znana nadaleko,
 Jer i kada spavaš, ljudno bdije Preko
 I za naše more i kršno stijenje
 I gdje rodi zdravo šijačko kestenje,
 Za čitavu grudu tvoje oko bdije
 I za sve nas svjetlu aureolu vije..

Dr Drago Zudenigo

Nije što prezime, već što ime kaže,
 A naš Rod nikada za drugog ne laže;
 Tako i ti pozdrav ovaj primi, brate,
 U dokaz, da mnogi rado misle na te,
 Koji krjepost cijene,
 Što nikad ne vene — — —

Dr Josip Jablanović

Čovjek rada vrijedi koliko je dao
 I našao izlaz za svu Otadžbinu,
 Za svog Kralja i što dolikuje sinu
 U Jugoslaviji, gdje banuješ kao
 Domorodac, a uz Jadranske talase
 Prema onoj : sve za druge, ništa za se !

Šime Magaš

Ti „Vodicu“ voziš, dalmatinca pićeš,
 Pa kad drugi plaču, ti se slatko smiješ
 I vedrinom duše junačkog pomorca
 I od same bure „delaš pravog norca“,
 Kako to naš bratac iz Zagorja kaže,
 Što svetom Martinu s vinom gusku maže...

Gavro Čandrlić

Poslijе Gala ti sad peronom se šećeš
 I vozove lake na sve strane krećeš,
 S visoka u nizu, sve točno na sate,
 Pa te zato Vile i Satiri brate,
 Bez bojazni, da će kosa pasti s glave,
 Jer ti voliš plave kao i garave...

Pravi uzrok

Kriza sela danas i gradove ruši,
 Jer čovjek vam nema značaja u duši.

Tragikomedija

Drugima sam dizo i glavu i rep,
 A za hvalu imam vazda prazan . . . džep.

Na oproštaju

Zbogom, Biograde, najljepši moj svijete
 Na Jadranskom moru, prepun sanjarenja
 I prirodnog krasa, misli kud mi lete
 Vazda, pa ti kličem: Zdravo! Do viđenja!

Mjesto ispravka

Opaziš li grješku na kojemu cvijetu,
 Nemoj zato tražit dlaku u jajetu!

R. F. Magjer.

SVEUČILIŠTE
 JOSIPA JURJA STROSSMAYERA
 U OSIJEKU
 GRADSKA I SVEUČILIŠNA
 KNJIŽNICA OSIJEK

S A D R Ž A J

Predgovor epigrama	3	Liburnia	18	Marko Vušković	29
Biograd	5	Kamen na putu	18	Vjenceslav Novak	29
Vransko jezero	5	Hamilkar E. Vita'iani	18	Ivo Tijardović	29
Soline	5	Don Frane Bullć	18	Ivan Meštrović	29
Ribari — Greben	6	Dr G. Roglić	18	Miljenko Vidović	30
Osti	6	Josip Jeličić	19	Nedeljko S.-Subotić	30
Kažo Perković	6	Jugo	19	Silvije S. Kranjčević	30
Bura — Ladja	7	Stjepan Mimica	19	Celestin Medović	30
Biogrđanin	7	Don Marko Vežić	19	Jakov Gotovac	31
Jovo Šećat	7	Don Niko Marinković	19	Dr O. Tartaglia	31
Mladen Kovačev	7	Buba mara	19	Ivo conte Vojnović	31
Milan Zečević	8	Proseko	20	Frano Uccellini	31
Jadransko more	8	Rak	20	Vlaho Bukovac	31
Smokva — Riva	8	Meduza	20	Ante Jelčić	32
Posmrtna želja	8	Školjka	20	Ilirija oživjela	32
Mularija	9	Zalutali gosti	20	Fritule	32
Adolf Makale	9	Ovce	21	Velebit	32
Sv. Anastazija —	9	Mate Ujević	21	Ljubljana	32
Vino	9	Don Ilija Ujević	21	Agaton Timotijević	33
Pumpe — Plaža	10	Nedeljko S.-Subotić	21	Dr. Milan Ogrizović	33
Vječni stražar	10	Ante Lukačić	21	Svačija brada prva	33
Hubert knez Borelli	11	Cisterna	21	Sto sve treba?	33
Prof. Joško Batinica	11	Jakov Tomasović	22	Matko Vuinac	33
Don Krsto Stošić	11	Vergilije Perić	22	Konačna nagrada	34
Ante Petravić	11	V d Vučetić-Vukasović	22	Dragutin H. Zimmer	34
Roko Pelicarić	12	Morska zvijezda	22	Sibeničko "Kolo"	34
Serenada	12	Želja	22	Dr. Rinald Čulić	34
Dalmatinac	12	Pismo p. Medvedoviću	23	Puste želje	34
Bocun — Barka	12	Noć na moru	23	Dr. Franjo Uccellini	35
Molo	12	Glas iz groba	23	Zaklanović	35
Zaravecchia	13	Nadgrobni napis	23	Sibeniku	35
Ivo Pelicarić	13	Viktor Ladenhauzer	23	Boris Keng	35
Dr Vinko Lozovina	13	Jadranska Vila	24	Svetislav Banica	36
Vicko Dorbić	13	Dinko Simunović	24	† Luka Vitaliani	36
P. Strpić i A. Karlovac	14	Jadranska plovidba d.d.	24	Ernest Vitaliani	36
Kamenite ograde	14	Kupališno društvo	25	Vladimir T. Čolović	36
Vj. Stjepan Marun	14	Pošta	25	Dr. Ivo Franjić	37
Miloš Supuk	14	Kerubin Šegvić	25	Naš Dragec (Milković)	37
Sat — Krka	14	Zadnja riječ	25	Pukovnik Božić	37
Dr. M. J. Dominis	15	Kada ptica svome jatu	26	P-tar Šerović	37
Dr Filip Marušić	15	Jere Sokolović	26	Vjenceslav Burić	38
Leo Šupuk	15	Marko Marušić	26	Kumovi Jadran. straže	38
M. Šećat	15	Sokolov	26	Broz	38
Za nagradu	16	Dr Gjivo Supilo	26	Mirko A. Dobrota	38
Tragedija života	16	Dr Juraj Kalinić	27	Stjepan Kolesar	39
Uz Jadransko more	16	Tomislav	27	Dr. Drago Zudenigo	39
Ferijalna kolonija	16	Dr A. Tresić-Pavičić	27	Dr. Josip Jablanović	39
Maestral	16	Ante E. Brlić	27	Sime Magaš	39
Jadranska Straža	17	Dr Mirko Korolija	28	Gavro Čandrić	40
Ljudevit Čič	17	Ivo Ostojić	28	Pravi uzrok	40
Rokovac	17	Dr Josip Silović	28	Tragikomedija	40
Dr Spiro Šećat	17	Milan B. gović	28	Na oproštaju	40
Matija Gal	17	V. M. Karaganjan	29	Mjesto ispravka	40

886.2-1

MAG

e